

angives et meget lavt Procentantal, er den skattepligtige Indtægt ikke desto mindre ansat meget lavt, og at saaledes Forskjellen mellem de Procenter, der ere udrede, alligevel for en væsentlig Deel bliver staaende tilbage. Nu har Indenrigsministeren ved Lovforslaget stræbt at raade Bod derpaa, idet han har givet Amtsraadet en mere udvidet Ret ved Fordelingen af det Beløb, der skal falde paa hver enkelt Commune. Det er imidlertid for mig meget tvivlsomt, om man her har anbragt Rettelsen paa det rette Sted, om det nemlig er ved denne Fordeling, at Rettelsen skal anbringes, eller om det er ved Hovedfordelingen af det Beløb, der skal tilveiebringes. Loven bestemmer nemlig, at Halvparten af Beløbet skal fordeles paa Amtsraadsredsene efter Hartkornet, og Halvparten efter Befolkningen, og denne Hovedfordeling har den ærede Indenrigsminister ladet staae urørt, medens man derimod har stræbt at anbringe Rettelsen paa den underordnede Fordeling af Beløbet paa de enkelte Communer. Om det nu er det Rette, her er skeet eller ikke, troer jeg ikke det vil være muligt paa nogen anden Maade at afgjøre, end ved at faae en Oversigt over, hvormeget der er udredt procentviis af hver Amtsraadsreds. Er man ikke istand til at faae Oplysninger, som kunne være veiledende i saa Henseende, vil man nødvendigviis ved Vedtagelsen af Lovforslaget endnu gaae iblinde. Der kan som sagt være noget Urigtigt ved Vigningernes Anlæggelse i det Hele, men jeg antager dog, at hvis Ministeren er istand til at meddele os, hvormeget der er udredt af hver Amtsraadsreds, vil man faae nogen Veiledning til at erkjende, om det er ved Hovedfordelingen, at Feilen er tilfede, eller om det er ved den Fordeling, Amtsraadet har at foretage, og ved hvilken Rettelsen søges anbragt. Seg tilstaaer, at jeg er tilbøielig til at troe, at der idetmindste er en ikke ringe Unøjagtighed ved Hovedfordelingen, thi jeg skulde tage meget fejl, om det ikke er en gjennemgribende Uretfærdighed ved den nuværende Lovs Gjennemførelse, at Sylland kommer til at betale en høiere Procent end Nerne. Seg har havt Leilighed til — og ethvert enkelt Medlem er naturligtviis indfranket til de Erfaringer,

han tilfældigviis har havt Leilighed til at gjøre — i nogle Communer at samtale med dem, som have anlagt Vigningerne i visse Communer i det nordlige Sylland, og derefter maa jeg slutte, at det Almindelige vil være, at man der kommer til at udrede 5 til 6 pCt. Nogle have endog sagt et høiere Procenttal, men jeg vil ikke angive det høiere. Det vil ganske aabenbart være mere, end man i Gjennemsnit kommer til at udrede paa Nerne, og det forekommer mig, at naar man betragter Hovedfordelingen, Fordelingen mellem Amtsraadsredsene, og tager Hensyn til, at Grundlaget for denne Fordeling er Hartkornet og Folketallet, saa er det ret forstaaeligt, at den fattigere Deel af Landet vil forholdsviis komme til at udrede mere end den velstaaende. Seg vil henlede Opmærksomheden herpaa, da jo Opgaven maa være at tilveiebringe en retfærdig Fordeling, og under de nuværende Forhold Sylland allermindst maa være den Landsdeel, der betaler den største Deel. Seg veed ikke, om den ærede Indenrigsminister er istand til at meddele Oplysninger ogsaa for Syllands Vedkommende. Er den ærede Minister istand dertil, vil Sagen ganske vist modtage en høist nødvendig Belysning.

J. A. Hansen: Seg skal ogsaa lade Spørgsmaalet om Lovens Betimelighed henstaae, og skal kun bemærke, at forsaavidt det Hensyn ved Bestemmelsen heraf skulde blive gjort gjældende, som blev fremstillet af den ærede første Taler i denne Sag idag, nemlig at en Anvendelse fra Indenrigsministeriets Side af den Bemyndigelse, som er givet i Lovudkastet, til paa ubestemt Tid at udsætte Opkrævningen af denne Skat for visse Egne af Landet, vilde fremkalde Misforståelse paa Nerne, saa finder jeg mig foranlediget til at troe, at det er ufornødent at tage et saadant Hensyn. Seg troer, at der er en saa almindelig Anerkjendelse af det Tryk, hvorunder Sylland har lidt fremfor Nerne, at der ikke for disses Vedkommende vil blive Spørgsmaal om nogen som helst Misforståelse med, at Skatteopkrævningen i Sylland udsættes. Argaaende Lovens væsentlige Indhold synes der at være almindelig Enighed om forskjellige Punkter. Med Hensyn til § 1 skal jeg strax erklære, at den Mening,